

JOŽE DOLENC

V soboto, 20. decembra lani (2025), sredi božične devetdnevnice, smo se na pokopališču v Poljanah nad Škofjo Loko poslovili od domačina, upokojenega župnika Jožeta Dolenca. Od tam se je odpiral lep pogled proti romarski cerkvi Marijinega vnebovzetja na Malenskem vrhu, ki je bila pokojnemu Jožetu najbolj draga, saj je najbližja njegovemu rojstnemu kraju. Vseh sedem zvonov poljanske cerkve sv. Martina mu je zapelo v slovo.

Jože se je rodil 19. aprila 1948 v vasi Malenski vrh (Poljane). Odraščal je na majhni kmetiji, ob dobrih, tradicionalno, a trdno vernih starših, kot sedmi od osmih otrok. Jeseni leta 1955 jim je pogorela hiša in trije izmed otrok so morali poiskati gostoljubje pri dobrih ljudeh, dokler ni bil zgrajen nov dom. Prve štiri razrede osnovne šole je obiskoval v domači vasi, ostale pa v pet kilometrov oddaljenih Poljanah in jih končal kot najboljši učenec na šoli. Leta 1964 je – baje po namigu in povabilu sorodnika, kapucina p. Damjana Frlana – vstopil v malo semenišče v Vipavi, kjer je 1968 maturiral na takrat edini cerkveni klasični gimnaziji. Še isto leto je vstopil v ljubljansko bogoslovje in se vpisal na teološko fakulteto. Kmalu zatem so ga za leto in pol poklicali k vojakom v Črno goro. V duhovnika je bil posvečen 1974 in v novi cerkvi v domačih Poljanah pel novo mašo. Po posvečenju se je kot prezbiter uvajal v dušnopastirsko delo s tem, da je ob koncu tedna pomagal v župniji Dolenjske Toplice. Po diplomi (1975) je sledila triletna kaplanska služba v župniji Kamnik. Zatem je bil leto in pol duhovni pomočnik na različnih župnijah v škofiji Duluth (Minnesota) v ZDA, kjer je spoznaval duhovnost prvih katoliških karizmatičnih skupin (Prenove v Duhu). Po vrnitvi je bil prvi župnik v novoustanovljeni župniji Šmarca – Duplica pri Kamniku (1980–1991). Sprva se je naselil v župnišču na Homcu, kjer ga je ljubeznivo sprejel župnik, sošolec Lojze Golob. Po nekaj mesecih se je naselil v nedokončani najeti hiši blizu cerkve v Šmarci. Ta je nato šest let služila za začasno župnišče. Po mnogih težavah in ovirah s strani takratnih oblasti, a z veliko dobre volje in truda s strani vernikov, je bilo 1986 zgrajeno novo župnišče.

Iz Šmarce je Jožeta pot vodila v samostan Stična, kjer je skoraj štiri leta preživel med cistercijani in pomagal na okoliških župnijah. V letih 1995 do 2008 je župnikoval v Bohinjski Bistrici. Ko ga je začelo opominjati zdravje, je ob civilni upokojitvi leta 2008 dobil bolniški dopust, medtem pa je kot duhovni pomočnik dve leti pomagal v župniji Stara Loka. Po dveh letih je v avgustu 2010 nastopil službo župnijskega upravitelja v Leskovici in v tej župniji na pobočju Blegoša deloval do 2020. Spet je bil pripravljen sprejeti dušnopastirsko pomoč v Stari Loki. 31. marca 2023 je bil po delni možganski kapi, ki mu je prizadela predvsem govor in branje, sprejet v Duhovniški dom v Ljubljani, kjer je še lahko somaševal. Julija 2024 je na Gori, kot domačini rečejo Malenskemu vrhu, ob Mariji Vnebovzeti obhajal zlato mašo. Novembra 2025 se je kap ponovila. V bolnici je še pri zavesti in vdan v Božjo voljo hvaležno prejel zakramente za umirajoče. Po nekaj tednih kome je umrl v Gospodu.

Pokojni Jože je iskreno ljubil Boga, Cerkev in Božjo mater Marijo, ki se ji je posvetil ob duhovnosti sv. Ludvika G. Monfortskega. Zelo je cenil in gojil duhovniško bratstvo in prijateljstvo. V veliko pomoč mu je bila duhovnost Prenove v Duhu, ki ga je spremljala od prvih duhovniških let. V nekakšni duhovni oporoki je pomenljivo zapisal: »Izkušnje so me naučile, da brez redne in pogoste molitve ni duhovnega življenja. Božje

usmiljenje je moje upanje.« Kot kmečki sin, vkoreninjen v domačo zemljo in v košenine Malenskega vrha, je imel rad našo domovino. Zapisal je: »Vseskozi me zaznamuje vpetost v ta narod in to kulturo. Čutim ljubezen do svojega naroda in domovine, bolijo me rane, ki jih je narodu, sorodnikom in meni zadal komunizem s svojo revolucijo.«

dr. Bogdan Dolenc

NAŠI RAJNI (za Sporočila slovenskih škofij, februar 2026)